

SVĚT JE BAREVNÝ

TÉMA: PRVNÍ KVĚTINY OD 8. 3. 2021 – 12. 3. 2021

Příroda kolem nás se začíná probouzet, zelená se tráva, objevují se první květiny – sněženky, bleďule, petrklič, tulipán, narciska...

Zima už se loučí s námi,
snížek už je za horami.
Sluníčko si češe vlasy,
v zahrádkách už brzy asi -
pokvete nám petrklíč,
který pošle zimu pryč.

TRAVIČKA ZELENÁ

TRAVIČKA ZELENÁ, TO JE MOJE POTĚŠENÍ,
TRAVIČKA ZELENÁ, TO JE MOJE PEŘINA.

KDYŽ SI SMYSLÍM, NA NI SEDNU,
KDYŽ SI SMYSLÍM, NA NI LEHNU,

TRAVIČKA ZELENÁ, TO JE MOJE PEŘINA.

Jarní pohádka

Bylo nebylo, dávno tomu. To ještě vládla pevnou rukou Zimní Královna a celý kraj přikrývala veliká sněhová peřina. Uprostřed lesa pod sněhovou přikrývkou zatím odpočívala malá Fialka. Čekala totiž na Sluníčko, až ji probudí a ona na kraji lesa rozkvetne spolu se svými kamarádkami, jinými polními květinami. Jen jedno ji trápilo. Nevěděla, jestli ji sluníčko splní její přání. Chtěla sukýnku modrou, jako nebe nad hlavou a pěkně rozvlněnou, aby se při tanci dobře točila. Se zelenými lístky by byla sukýnka pěkně nazdobená.

A tak zatím co Fialka ještě pěkně spala, začalo Sluníčko pěkně hřát a chtělo Zimní Královnu zahnat do severních krajin, kde panovala celý rok. Přálo si, aby se pomalu probouzela jarní víle Vesna a svým veselým šatem probudila všechny květinčky na louce. I tu nedočkavou Fialku. A jak tak to Sluníčko přemýšlelo, začalo víc hřát a hřálo a hřálo, až nakonec Zimní Královnu zahnal do jejího království a rozpustilo všechn sních, který krajinu přikrýval. Sluneční paprsek se dostal i do postýlky, ve které Fialka spala, a lehce ji polechtal, aby se probudila. Fialka napřed vykoukla jen svými zelenými lístky. Chtěla se totiž podívat, jestli Sluníčko nepamětlivě na svůj slib s modrou sukýnkou. Už se nemohla dočkat a vystrčila i hlavičku a zavolala na Sluníčko: „Tak co, Sluníčko, nepamětlivě jsi na mě? Já bych tak ráda modrou sukýnku.“

A Sluníčko se usmálo a kývlo na Fialku: „Jen se neboj a pojď na louku. Budeš mít modrou sukýnku, jak sis přála. Jen abys Fialkou zůstala.“

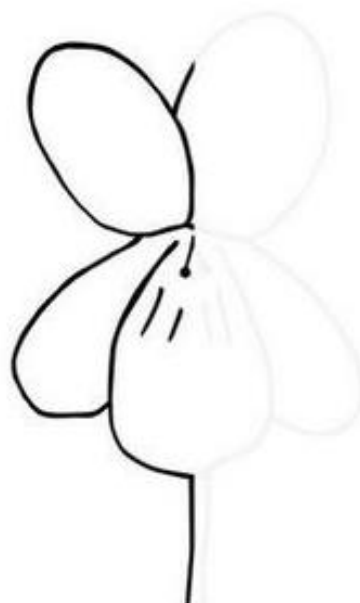
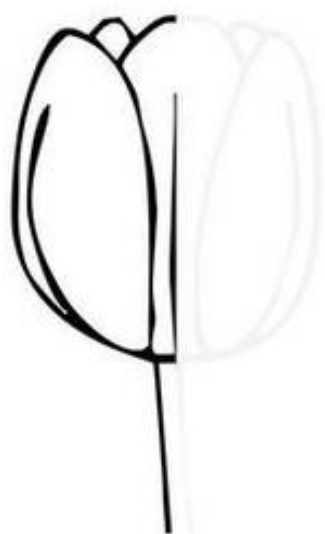
Fialka se usmála, probudila i své kamarádky a vyběhly na louku. Sluníčko vzalo modrý mráček a všechnu modrou barvu na Fialku a její kamarádky z mráčku na ně vylilo. Jen chyba byla v tom, že Fialka běhala po louce a modrá barva se na všech sukýnkách nezachytila. A tak měly některé modrou sukýnku, některé bledě modrou a některé dokonce zůstaly bílé. Nevěříte?

Tak až půjdete na jaře na louku a uvidíte rozkvetlé fialky, přesvědčte se, že jejich sukýnky nejsou stejně modré. Také některé voní víc a některé méně. Jsou ale všechny krásné a připomínají nám, že Jaro už přišlo a Zimní královna odjela do svých krajin. A všem fialkám se od té doby říká violka vonná.

ZRAKOVÉ VNÍMÁNÍ-OSO VÁ SOUMĚRNOST

Dokresli druhou polovinu kvĕtin.

Poznáš, jaké kvĕtiny jsi dokreslil? Vybarvi je.

SPOJOVAČKA

Dokresli květiny

Beruškám dokresli stejný počet teček.

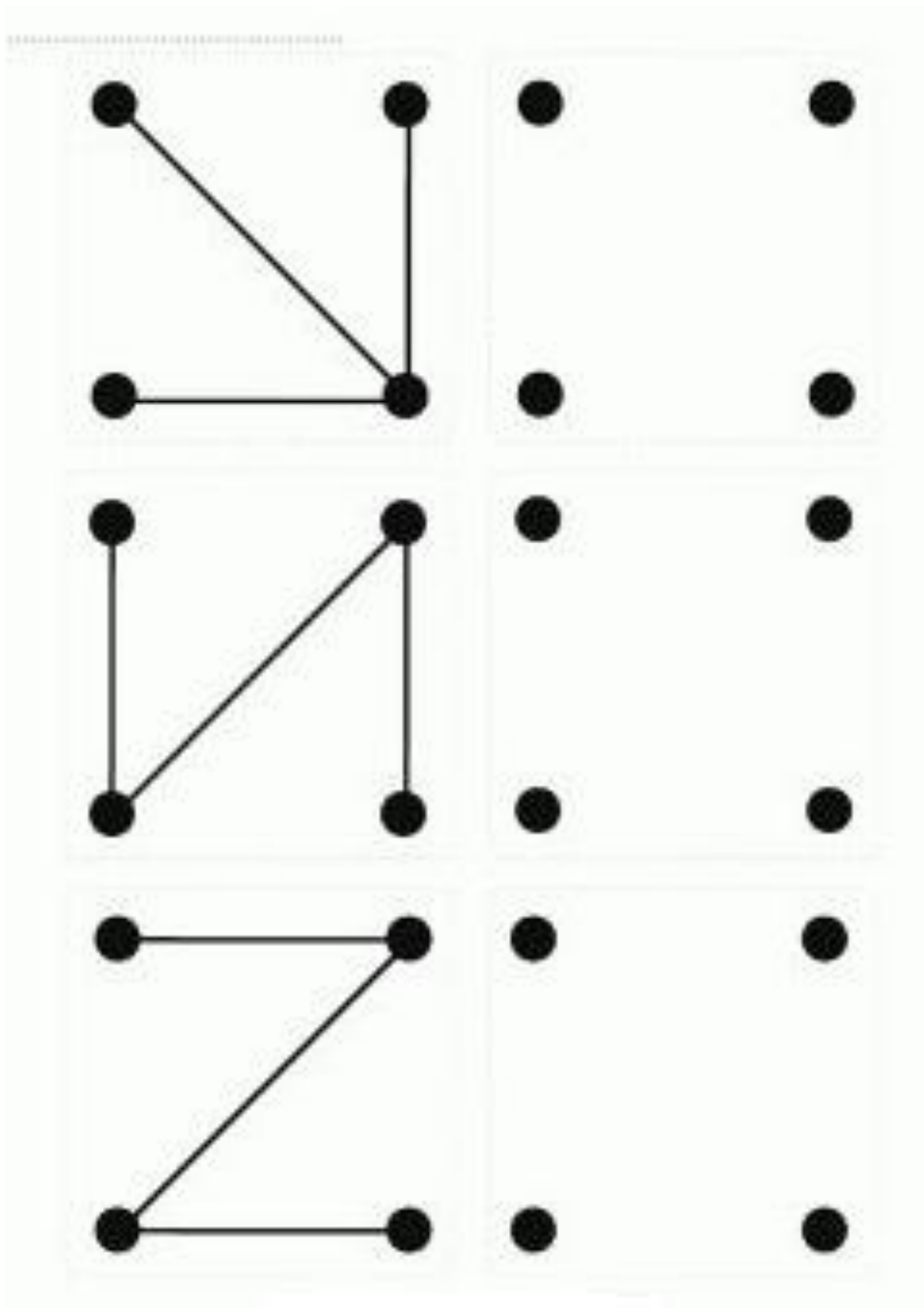
GRAFOMOTORIKA

Svislá linie-prší na květiny

ZRAKOVÉ VNÍMÁNÍ

Dokresli podle předlohy

PRACOVNÍ ČINNOST-TULIPÁN

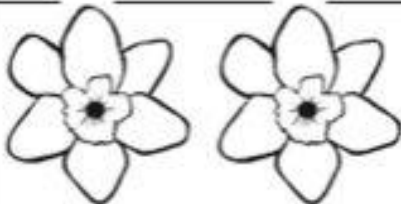

Pomůcky: barevné brčko (špejle), barevný papír, nůžky, lepidlo

Postup: vystříhni tvar tulipánu, slož jako harmoniku, pomocí nůžek si uprostřed udělej díрку a prostrč brčko. Vystříhni a nalep listy.

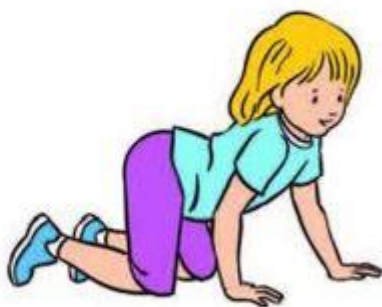
POČET - KVĚTINY

Nakresli do rámečku vlevo, tolik puntíků , kolik je květin

Brouček

Lezu jako brouček,
šikový jsem klouček.
Brouček leze na kytičku,
vyhřívá se na sluníčku.
Sluníčko má každý rád,
je to přece kamarád.

1

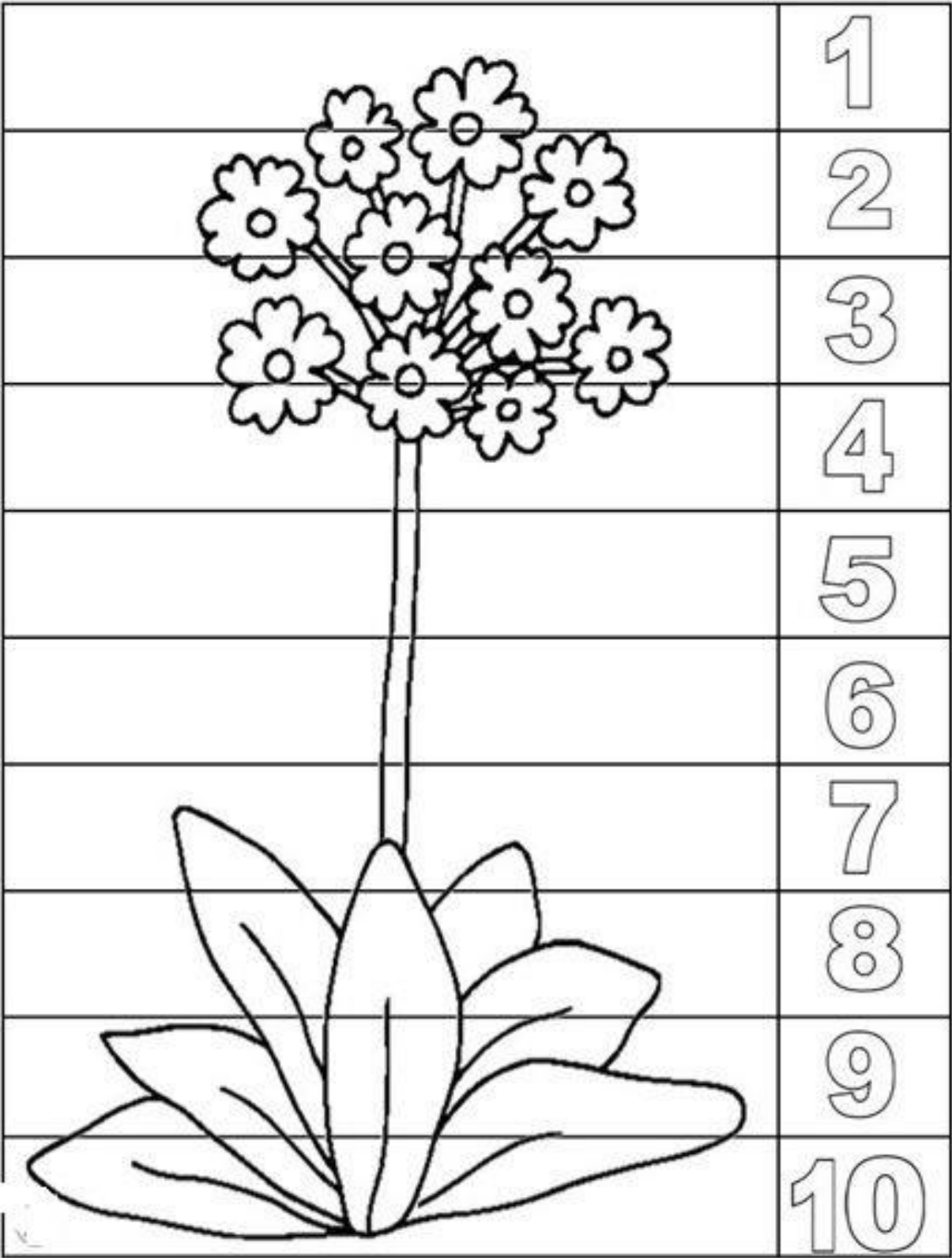
Lezu jako brouček, šikový jsem klouček.
(lezeme po čtyřech)

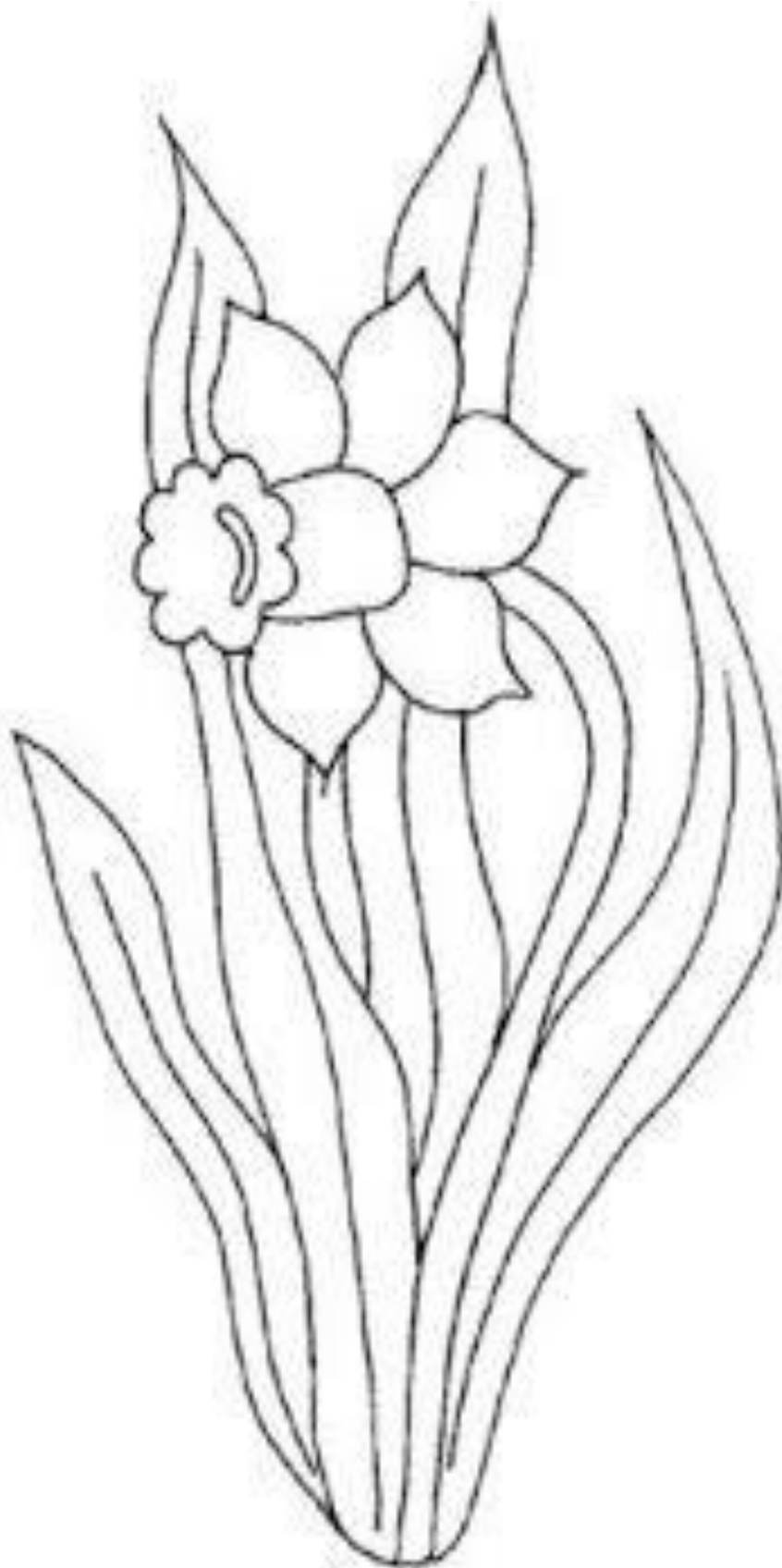
2

Brouček leze na kytičku,
(zvedáme se pomalu do kleku)

PUZZLE - rozstříhej a zkus složit podle čísel od 1 do 10

OMALOVÁNKA PRO RADOST

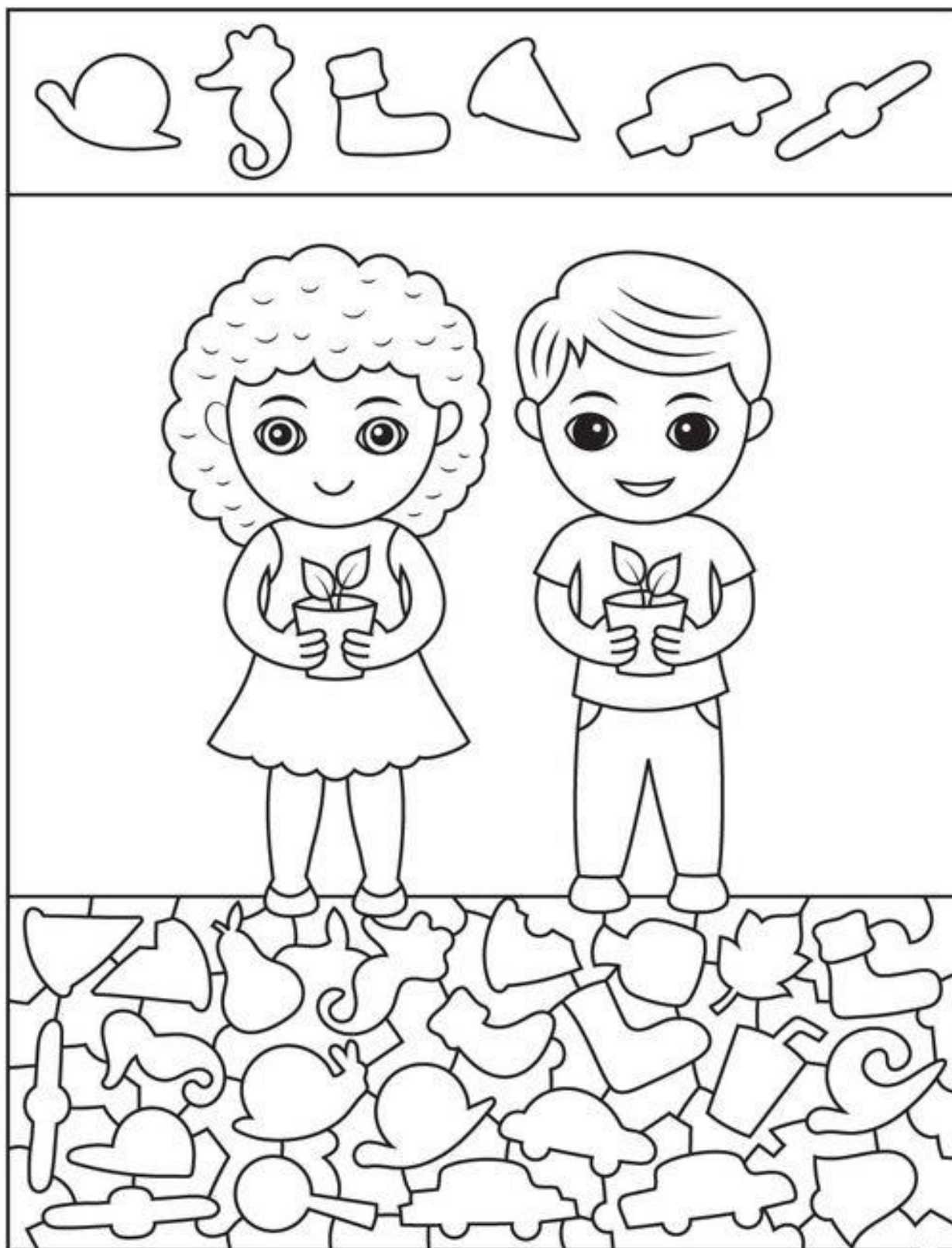

JARNÍ KVĚTINY

Prohledni si kytky, pojmenuj je

ZRAKOVÉ VNÍMÁNÍ – vyhledej předměty

NA ZÁVĚR JEŠTĚ TROCHU POHYBU.....

ŘÍKANKY S POHYBEM:

TULIPÁN

- Na zahradě dobře znám
roste žlutý tulipán.
Moc ho ale vidět není,
kořeny má ještě v zemi.
Už vyrostl o kus víc,
rozvinul se druhý list.
Ještě více k nebi stoupá,
nad listy mu stonek kouká.
Co ukáže naposled?
Na stonku vyroste květ.
- *klek sedmo, rovná záda,
ruce položíme na kolena*
 - *klek sedmo, čelo opřeme o zem,
ruce položíme vedle hlavy*
 - *klek sedmo, rovná záda*
 - *ruce upažíme pokrčmo, dlaně vzhůru*
 - *rovný klek (nesedáme na paty), vzpažíme*
 - *stoj, upažíme povýš*

ŠNECI

- Lidi, lidi, to jsou věci,
po cestě se plazí šneci.
Pomaloučku, žádný spěch!
Chalupa je na zádech.
- *dlane na rváře - dívíme se*
 - *ukazovákem a prostředníkem
pomalu „lezeme“ po ruce*
 - *na místě pomalu přešlapujeme
z nohy na nohu*
 - *chodíme na místě v mírném
předklonu s rukama za zády*

